

РЕШЕНИЕ

№ 233

гр. Елхово, 30.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЕЛХОВО, II -РИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти октомври през две хиляди двадесет и втора год. в следния състав:

Председател: Виолета К. Апостолова

при участието на секретаря А.Д.М.
като разгледа докладваното от Виолета К. Апостолова Гражданско дело № 20222310100051 по описа за 2022 год.

Производството е образувано по постъпила искова молба от „А.Б.“ ЕАД с ЕИК ***** против „Г.С. 73“ ЕООД, ЕИК ***** , представлявано от Д. Д. Ж., с правно основание чл.422, вр.с чл.124, ал.1, вр. с чл. 415, ал.1 от ГПК, вр. с чл. 79, ал.1 от ЗЗД

В исковата молба ищецът твърди, че между „А.Б.“ ЕАД и „Г.С. 73“ ЕООД е бил сключен Договор за използване на електронни съобщителни услуги 504892571 от 25.08.2016г. като за всяка отделна мобилна услуга или пакет от услуги се сключват отделни приложения, представляващи неразделна част от Договора, в които се съдържа описание на избраните тарифни планове, срокове, ценови условия, условия за подновяване/прекратяване, дължими неустойки или обезщетения. Този сключен между страните Договор е бил подновяван през годините за нови срокове като са добавяни/променяни услуги и тарифни планове. По Договора за процесния период са използвани следните мобилни услуги, активирани със съответните приложения, както следва:

с Приложение № 1 от 07.02.2017г. за срок от две години е активиран тарифен план Мтел Бизнес Сърф S за номер ***** с месечна такса 13.08 лв. без ДДС;

с Приложение № 1 от 22.03.2017г. за срок от две години е активиран тарифен план Мтел М клас L за номер ***** със стандартна месечна такса 30 лв. без ДДС и промоционална за срока на договора 15.00 лв. без ДДС.

с Приложение № 1 от 25.04.2017г. за срок от две години е активиран тарифен

план Мтел М клас L за номер ***** със стандартна месечна такса 30 лв. без ДДС и промоционална за срока на договора 15.00 лв. без ДДС. На 19.01.2018г. с Анекс към договора е удължен срока на ползване на услугата за нови 24 месеца - до 21.01.2020г. и с допълнително приложение е включен допълнителен пакет 5 GB интернет на максимална скорост с месечна такса 10.00 лв. без ДДС.

с Анекс от 19.01.2019г. към договора е удължен срока на ползване на услугата за номер ***** за нови 24 месеца - до 23.01.2020г. и с допълнително приложение е включен допълнителен пакет 5 GB интернет на максимална скорост с месечна такса 10.00 лв. без ДДС.

Към Договора, на 25.04.2017г. е закупен на изплащане мобилен апарат Handset Huawei Nova Gold в пакет с тарифен план за мобилен номер ***** за сумата от 612.00 лв. с първоначална вноска 25.50 лв. и 23 месечни вноски 25.50 лв.

Ищецът твърди, че до м. юли 2018г. абонатът е заплащал използваните услуги, след което е преустановил плащането. За периода от 23.07.2018г. до 22.05.2019г. по договора са били издадени общо 11 фактури за дължими суми в общ размер на 496.79лв. По Договора за закупуване на изплащане на мобилен апарат са останали дължими 3 месечни вноски в общ размер на 76.50 лв., за които са издадени три отделни фактури.

Поради неизпълнение на задълженията на абоната за заплащане на използваните мобилни услуги, Договор 504892571 е прекратен на основание т.54.12 от Общи условия за взаимоотношенията между „А.Б.“ ЕАД и абонатите и потребителите на обществените мобилни наземни мрежи на „А.Б.“ ЕАД по стандарти GSM, UMTS и LTE, съгласно която договорът на абоната/потребителя се счита за едностранно прекратен от страна на А1, в случай че забавата на плащането на дължимите суми от абоната/потребителя е продължила повече от 124 дни. При прекратяване на договора по желание/вина на абоната, последният дължи неустойка за неизпълнение и неспазен срок на действие, уговорена в Приложенията за активиране на всяка отделна мобилна услуга/пакет от услуги, за които срокът на действие не е изтекъл. На това основание на ответника са били начислени неустойки в общ размер на 760.00 лв. и за тях са били издадени сметки № 569768546 от 25.01.2019г. и № 550575415 от 17.05.2019г.

Ищецът желае да бъде признато за установено по отношение на ответника, че последният му дължи сумата от 496.79 лева - месечни такси и потребление за изпълнение на услуги по Договор 504892571, за периода 23.07.2018г. – 22.05.2019г., ведно със законната лихва за забава от датата на подаване на заявлението - 16.09.2021г. до окончателното изплащане на сумата; 76.50 лева - месечни вноски по договор за закупуване на изплащане по Договор 504892571 за периода 23.12.2018г. - 22.02.2019 г. ведно със законната лихва за забава от датата на подаване на заявлението - 16.09.2021г. до окончателното изплащане на сумата и 760.00 лева - неустойка за неизпълнение на

Договор 504892571, ведно със законната лихва за забава от датата на подаване на заявлението - 16.09.2021г. до окончателното изплащане на сумата, за които суми по заявление на „А.Б.“ ЕАД е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл.410 ГПК по ч.гр.д. № 578/2021 год. по описа на Районен съд-Елхово. Ищецът претендира и сторените от него разноси в заповедното и в настоящото исково производство.

В дадения от съда срок, изтичащ на 29.04.2022г., ответното дружество „Г.С. 73“ ЕООД не е депозирало писмен отговор, не е направило възражения и не е посочило и представило доказателства по делото.

За ищцовото дружество не се явява представител в съдебно заседание. От редовно упълномощената от ищеца адв. Л.Р. е постъпило писмено становище, в което се излагат подробни съображения за основателност на исковата молба и се желае съдът да постанови решение като уважи изцяло същата.

За ответното дружество „Г.С. 73“ ЕООД в съдебно заседание се явява представляващият го Д. Д. Ж., която заявява, че поддържа направеното в заповедното производство възражение, че не дължи сумите, посочени в исковата молба, тъй като е заплатила в периода 2017-2018г. всички задължения към ищцовото дружество. Твърди се, че от 2017г.дружеството не осъществява търговска дейност и затова не е било водено счетоводство.

От събраните по делото доказателства съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Предвид липсата на оспорване от страна на ответника в тази насока и с оглед на представените по делото писмени доказателства - Договор № 504892571 от 07.02.2017г., сключен между „М.“ ЕАД и „Г.С. 73“ ЕООД с Приложение № 1 към него, Договор № 504892571 от 22.03.2017г., сключен между „М.“ ЕАД и „Г.С. 73“ ЕООД с Приложение № 1 към него, Приложение № 1 към Договор № 504892571 от 25.04.2017г., Допълнително приложение от 19.01.2018г. към Приложение № 1 към Договор № 504892571, Анекс от 19.01.2018г. към Договор № 504892571, Изменение и допълнение към Приложение № 1 към Договор № 504892571 от 19.01.2018г., Анекс от 19.01.2018г. Договор № 504892571, Допълнително приложение от 19.01.2018г. към Приложение № 1 към Договор № 504892571, Договор от 25.04.2017г. за продажба на изплащане № 504892571, всички сключени между „М.“ ЕАД, а сега с наименование „А.Б.“ ЕАД и „Г.С. 73“ ЕООД /неоспорени по надлежен ред от ответника/, съдът приема за безспорно, че между страните по делото – „А.Б.“ ЕАД в качеството му на доставчик на електронни съобщителни услуги и „Г.С. 73“ ЕООД в качеството му на абонат на такива услуги, е сключен Договор за използване на електронни съобщителни услуги 504892571 от 25.08.2016г. със съответните към него приложения и анекси за предоставяне на множество електронни съобщителни услуги, както следва:

1. с Приложение № 1 от 07.02.2017г. за срок от две години е активиран тарифен план Мтел Бизнес Сърф S за номер ***** с месечна такса 13.08 лв. без ДДС;

2. с Приложение № 1 от 22.03.2017г. за срок от две години е активиран тарифен план Мтел М клас L за номер ***** със стандартна месечна такса 30 лв. без ДДС и промоционална за срока на договора 15.00 лв. без ДДС.

3. с Приложение № 1 от 25.04.2017г. за срок от две години е активиран тарифен план Мтел М клас L за номер ***** със стандартна месечна такса 30 лв. без ДДС и промоционална за срока на договора 15.00 лв. без ДДС, като на 19.01.2018г. с Анекс към договора е удължен срока на ползване на услугата за нови 24 месеца - до 21.01.2020г. и с допълнително приложение е включен допълнителен пакет 5 GB интернет на максимална скорост с месечна такса 10.00 лв. без ДДС.

Към Договора с Приложение № 1 от 25.04.2017г. ответното дружество е закупило на изплащане мобилен апарат Handset Huawei Nova Gold в пакет с тарифен план за мобилен номер ***** за сумата от 612.00 лв. с първоначална вноска 25.50 лв. и 23 месечни вноски 25.50 лв. всяка

4. с Анекс от 19.01.2018г. към договора е удължен срока на ползване на услугата за номер ***** за нови 24 месеца - до 23.01.2020г. и с допълнително приложение е включен допълнителен пакет 5 GB интернет на максимална скорост с месечна такса 10.00 лв. без ДДС.

Съгласно изложеното в исковата молба, следва да се приеме, че услугите, които ползват клиентите на ищцовото дружество са свързани към един или няколко индивидуални клиентски номера, всеки от които представлява уникална комбинация от цифри, като чрез тях се издават месечните сметки/фактури. Съгласно Общите условия на един клиентски номер може да се предоставят множество услуги.

За неуредените в индивидуалния договор въпроси, следва да се прилагат Общите условия за взаимоотношенията между „М.“ ЕАД и абонатите и потребителите на обществените мобилни наземни мрежи на „М.“ ЕАД по стандарти GSM, UMTS и LTE /приложени по делото/ и същите ОУ имат задължителна сила за абонатите.

Ищецът, в изпълнение на задълженията си по посочените Договор, Приложения към него и Анекси и съгласно т.26.4 от Общите условия е издавал ежемесечни фактури на името на абоната - ответника „Г.С. 73“ ЕООД за предоставените му услуги и продукти, за абонаментни такси, като за процесния период от 23.07.2018г. до 22.05.2019г. са издадени 11 броя фактури, както следва:

Фактура	Период на фактуриране	Дата	Падеж	Стойност
378264671	23.07.2018-22.08.2018	27.08.2018	16.09.2018	70.87 лв.
379866324	23.08.2018- 22.09.2018	26.09.2018	16.10.2018	53.69 лв.

381470927	23.09.2018- 22.10.2018	26.10.2018	15.11.2018	51.70 лв.
383075040	23.10.2018- 22.11.2018	26.11.2018	16.12.2018	63.65 лв.
384713874	23.11.2018-22.12.2018	28.12.2018	17.01.2019	51.70 лв.
386357187	23.12.2018-22.01.2019	25.01.2019	14.02.2019	36.00 лв.
386316830	23.12.2018-22.01.2019	25.01.2019	14.02.2019	51.70 лв.
387952424	23.01.2019-22.02.2019	26.02.2019	18.03.2019	36.00 лв.
389543981	23.02.2019- 22.03.2019	26.03.2019	15.04.2019	36.00 лв.
391513506	23.03.2019- 22.04.2019	02.05.2019	22.05.2019	87.38 лв.
392896425	23.04.2019-22.05.2019	29.05.2019	18.06.2019	6.46 лв.

По Договора за закупуване на изплащане на мобилно устройство също са били издавани месечни фактури, като са останали дължими незаплатени 3 месечни вноски в общ размер на 76.50 лв., за които са били издадени следните фактури:

Фактура	Период на фактуриране	Дата	Падеж	Стойност
386357187	23.12.2018-22.01.2019	25.01.2019	14.02.2019	25.50 лв.
387952424	23.01.,2019- 22.02.2019	26.02.2019	18.03.2019	25.50 лв.
389543981	23.02.2019 - 22.03.2019	26.03.2019	15.04.2019	25.50 лв.

От приложените по делото два броя сметки с № 569768546 от 25.01.2019г. и № 550575415 от 17.05.2019г. е видно, че ищецът е начислил четири неустойки, които отв. „Г.С. 73“ ЕООД следва да заплати. Тези неустойки са изчислени като сбор от стандартните месечни абонаментни такси за мобилните планове без отстъпки, дължими от абоната за съответните СИМ карти, считано от датата на прекратяване на договора до изтичане на посочения в договора срок за всеки мобилен номер, както следва: 11 месечни такси по 30.00 лева и 11 месечни такси по 10.00 лева за допълнителен пакет 5 GB интернет на максимална скорост за номер *****, както и 8 месечни такси по 30.00 лева и 8 месечни такси по 10.00 лева за допълнителен пакет 5 GB интернет на максимална скорост за номер *****.

От приложеното по делото ч.гр.д № 578/2021 г. по описа на Районен съд – Елхово, образувано по подадено от ищеца „А.Б.“ ЕАД на 16.09.2021 год. заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК, е видно, че съдът по заповедното производство е издал Заповед № 388 от 04.11.2021г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, с която е разпоредил на длъжника „Г.С. 73“ ЕООД да заплати на кредитора „А.Б.“ ЕАД следните суми: 496.79 лева - месечни такси и потребление за изпълнение на услуги по Договор 504892571, за периода 23.07.2018г. – 22.05.2019г., ведно със законната лихва за забава от датата на подаване на заявлението - 16.09.2021г. до окончателното изплащане на сумата; 76.50 лева - месечни вноски по

договор за закупуване на изплащане 504892571 за периода 23.12.2018г. - 22.02.2019 г., ведно със законната лихва за забава от датата на подаване на заявлението - 16.09.2021г. до окончателното изплащане на сумата; 760.00 лева - неустойка за неизпълнение на договор 504892571, ведно със законната лихва за забава от датата на подаване на заявлението - 16.09.2021г. до окончателното изплащане на сумата, както и сумата 326.67 лева - направени по делото разноски, включващи 26.67 лева - заплатена държавна такса и 300.00 лева адвокатско възнаграждение

Тъй като длъжникът е подал възражение по чл. 414 от ГПК, в което е посочил, че не дължи сумите по издадената заповед за изпълнение тъй като е заплатил всички свои задължения към дружеството-заявител, на основание чл. 415, ал.1, т.1 от ГПК на заявителя е указано да предяви в едномесечен срок от съобщаването установителен иск по чл. 422 от ГПК относно вземането си против длъжника. Съобщението е получено от ищеца на 01.02.2022г., а исковата молба е депозирана в РС – Елхово на 14.02.2022г., т.е. в едномесечния преклузивен срок по чл. 415, ал.1 от ГПК.

От заключението на вещото лице К. К. по назначената от съда съдебно техническа експертиза, което не е оспорено от страните и се възприема от съда като обективно и компетентно изготвено, се установява, че наличната информация в софтуера „Амдокс“ на мобилния оператор „А.Б.“ ЕАД, относно предоставените услуги на „Г.С. 73“ ЕООД е в следната таблица:

партида	Услуга	месечна абонам. такса	Начало на договор	крайна дата на договор	прекратена услуга
107523475	889626720	13.08	09.02.2017 г.	09.02.2019 г.	01.05.2019 г.
	882949242	30.00	22.01.2018 г.	22.01.2020г.	25.01.2019 г.
107981655	887119754	30.00	24.03.2017 г.	24.03.2019г.	17.05.2019 г.
	889949242	30.00	20.01.2018г.	20.01.2020г.	17.05.2019г.

Вещото лице К. е посочило, че телефонни номера в мобилната мрежа *****, ***** и ***** са с договор за гласова услуга, а ***** с договор за мобилни данни (интернет), както и че услугите за клиент „Г.С. 73“ ЕООД по партида 107523475 /с договор М5289059 от 25.08.2016/ са подновени на 22.01.2018 г. с телефонен номер (гласова услуга) *****.

За периода 23.07.2018 - 22.05.2019г. според вещото лице К. услугите са били активни след като са били ограничавани или спирани, но тъй като трафичните данни по закон се съхраняват за срок от 6 месеца, вещото лице не може да даде допълнителна информация. Спирането на услугите е автоматичен процес по предварително зададени параметри и този алгоритъм е бил в действие по партида 107523475, като услугите са спрени (прекратен е договора) на 25.01.2019г., а по данни на мобилния оператор

услугите по партида 107981655 са поставени под наблюдение и спрени ръчно от служител на 19.04.2019г. поради неплатени фактури по партида 107523475. Алгоритъма за прекратяване на договора се спира и услугите се активират в пълен обем, ако дължимите фактурирани услуги и такси бъдат заплатени изцяло.

Вещото лице К. сочи и, че процесът по изработването на фактурите, обхваща дейности по остойностяване на отделните разговори спрямо клиентския тарифен план и предоставени отстъпки (рейтинг) и отразяването им в месечните фактури (билинг). Използва се софтуер на Амдокс /водещ доставчик на софтуер за медийни и телекомуникационни компании от цял свят/ за рейтинг и билинг системи, като служители на „А.Б.“ ЕАД нямат достъп до тях, но контролират пълнотата и коректността на данните, както и правилното функциониране на системите. Билинг и рейтинг базите данни на Amdocs са сертифицирани по SOX - Sarbanes-Oxley Act, като по този начин следва да се гарантира сигурността на трафичната информация, спрямо заложените в закона нива на допустимост.

От заключението на вещото лице Св. Д. по назначената от съда съдебно счетоводната експертиза, което също не е оспорено от страните и се възприема от съда като обективно и компетентно изготвено, се установява, че „А.Б.“ ЕАД води своето счетоводство съгласно Международните стандарти за финансово отчитане, приети от Европейския съюз, като дружеството изготвя отчетите си в съответствие с приложимите стандарти. Счетоводното отчитане на приходите от услуги, предоставени на Абонати на „А.Б.“ ЕАД, е на синтетично ниво по счетоводна сметка 411 „Вземания от Клиенти „Билинг клиент“. Вещото лице е установило, че на името на ответното дружество се водят две партии: № 107523475 и № 107981655, а по данни от счетоводните регистри на ищеца, процесиите 11 фактури, посочени в исковата молба, издадени в периода от 27.08.2018г. до 29.05.2019 год., на обща стойност 545.14 лв., а претендирани от ищеца в размер на 496.79 лв. /по фактура № 386316830 издадена за сумата от 51.70 лева се претендират само 3.34 лева/ са осчетоводени в законоустановените срокове и са въведени в Дневниците за продажби за съответния данъчен период съгласно нормативните разпоредби, но за периода от м.01.2018 г. до м.07.2019 г. в ответното дружество няма осчетоводени фактури тъй като дружество не упражнява дейност от 2017 г.

Вещото лице Д. е направило справки при ответното дружество, в ТД на НАП Бургас, офис Ямбол и в публичната част на ТР за ответното дружество и е установило, че на 06.01.2021 год. в ТР е вписано обстоятелството, че на 28.03.2019г. е подадена Декларация, че на основание чл.38, ал.9, т.2 от Закона за счетоводството през 2017 г. дружеството не е осъществявало дейност. За „Г.С. 73“ ЕООД няма подадени Годишни данъчни декларации по чл.92 от ЗКПО за 2018 г., 2019 г., 2020 г. и 2021 г., а за 2017 г. е подадена ГДД с вх.№ 2800И0048230/22.02.2018 г. Дружеството е deregистрирано по

ЗДДС от 19.07.2019 г.

По поставената от ищеца въпрос дали има осчетоводени при двете страни по делото издавани и плащани фактури за предходен период от януари до юли 2018 г. в.л. Д. е посочила, че въз основа на предоставени данни от ищеца е изготвена справка за издадените фактури за ответното дружество за периода януари 2018 г. - юли 2018 г., както и че има извършени плащания в този период на обща стойност 939.33 лв., като издадените фактури съдържат месечни абонаменти, ползвани услуги и вноски на изплащане, а плащанията са извършвани предимно чрез „Български пощи“ клон Ямбол, като събираните чрез тях суми се превеждат по сметките на ищеца чрез банков трансфер. На вещото лице са били предоставени от управителя на ответното дружество Д. Д. Ж. касови бележки /фискален бон/системен бон/ за извършени плащания в полза на „А.Б.“ ЕАД и при анализа на същите било установено, че с част от представените касови бележки са платени задължения за периода м.01.2018г.-м.07.2018 г. /предхождащ процесните фактури/ в размер на общо 740.47 лв., които плащания представляват част от платените суми, за които ищецът е представил на в.л. данни за платени суми през периода м.януари - м.юли 2018 г. На вещото лице са били предоставени касови бележки за извършени плащания на 20.12.2017 г. на обща стойност 238.55 лв., както и касови бележки за извършени плащания на обща стойност 388.77 лв., в основанието на които е посочено, че са погасени задължения по фактури от 2017г. и периода от януари до юли 2018г. Представен е бил също и касов бон от 04.08.2018 г. за извършено плащане на стойност 9.80 лв за задължения към „Булсатком“; касов бон от 14.09.2018 г. за извършено плащане в брой, на каса на А1 в гр.Хасково, на обща стойност 85.50 лв. като са платени три задължения - 60.00 лева – „по документ № 378310115/27.08.2018 г.“; 1.60 лв. - с основание „плащане по документ № 378310115/27.08.2018 г. - изплащане на стока - лихва“ и 23.90 лв. - с основание „плащане по документ № 378310115/27.08.2018 г. - изплащане на стока – главница“. По данни от билинг системата на „А.Б.“ ЕАД, фактура № 378310115/27.08.2018 г., е платена на 14.09.2018 г. и същата съдържа два компонента - за билинг 60.00 лв. и вноски на изплащане 25.50 лв. В.л. Д. е посочила, че ищецът не претендира плащане па тази фактура. Представен е бил касов бон от 04.08.2018г. за извършено плащане на обща стойност 63.49лв. с основание „плащане по документ № 376703442/26.07.2018 г.“. По данни от билинг системата на „А.Б.“ ЕАД фактура № 376703442/26.07.2018 г. е платена на 04.08.2018 г. и същата съдържа два компонента - за билинг 37.99 лв. и вноски на изплащане 25.50 лв., т.е. с извършеното на 04.08.2018 г. плащане в размер на 63.49 лв. е погасено задължение по фактура, която не е включена в процесните, по които ищецът претендира плащане, и същата е отразена в билинг системата на ищеца като платена. Бил е представен от ответника и касов бон от 02.11.2018 г. за извършено на обща стойност 83.08лв. плащане по документ № 381515008/ 26.10.2018 г., която е отразена в билинг системата на „А.Б.“ ЕАД като платена на 02.11.2018 г. и съдържаща

два компонента - за билинг 57.58 лв. и вноски на изплащане 25.50 лв. Тази фактура не е включена в процесните, за които се твърди от ищеца, че не са заплатени. От предоставените на в.л. данни от билинг системата на ищеца е било установено, че последното плащане е извършено на 04.01.2019 г. в размер на 83.08 лв., с които е погасено задължение по фактура № 384755979 от 28.12.2018 г., от които - за билинг 57.58 лв. и вноски на изплащане 25.50 лв., която не е включена в претендираните суми по фактури. Вещото лице е установило, че по процесните фактури за претендираната сума от 496.79 лева няма извършени плащания, а неплатеното задължение по Договор за продажба на изплащане № 504892571/25.04.2017 г. е на обща стойност 76.50 лв, формирано от 3 вноски всяка в размер на 25.50 лв. за издадени в периода от м. януари до м. март 2019 год. три фактури.

Вещото лице Д. е установило, че общият размер на задълженията на ответното дружество към ищеца – за билинг /месечни такси и потребление/, вноски за изплащане и за неустойки е в размер на 1333.29 лева. Заявява, че поради неизпълнение на задължението за плащане на предоставените услуги в срок, договорите са прекратени едностранно от страна на „А.Б.“ ЕАД, на следните дати: за номер 889626720 - на 01.05.2019г. /с крайна дата на договор на 09.02.2019г./, за номер 882949242 - на 25.01.2019г. /с крайна дата на договор на 22.01.2020г./, за номер 887119754 - на 17.05.2019г. /с крайна дата на договор на 24.03.2019г./ и за номер 889949242 - на 17.05.2019г. /с крайна дата на договор на 20.01.2020г./. Вещото лице е посочило, че начислените от ищеца на основание т.3.5 от двата сключени между страните Анекса от 19.01.2018г. и т. 5.3.1 от Допълнително приложение за включен допълнителен пакет към двата номера, неустойки са както следва: за партида 107523475 е начислена неустойка в размер на общо 440.00 лв. за предсрочно прекратяване, за периода 25.01.2019 г. - 22.01.2020 г., за който срокът на действие на услугите не е изтекъл, формирани от сбора на следните компоненти: 11 бр. месечни абонаментни такси в размер на 30.00 лв. и 11 бр. такси за допълнителен пакет 5GB интернет в размер на 10.00 лв. месечно. За партида 107981655 е начислена неустойка за предсрочно прекратяване за периода 17.05.2019 г. - 20.01.2020 г., за който срокът на действие на услугите не е изтекъл, в размер на общо 320.00 лв., формирани от сбора на следните компоненти: 8 бр. месечни абонаментни такси в размер на 30.00 лв. месечно и 8 бр. такси за допълнителен пакет 5GB интернет в размер на 10.00 лв. месечно. В.л. сочи, че съгласно чл. 84 от ППЗДДС за документирането на неустойките и лихвите с обезщетителен характер не се издава данъчен документ, а същите се документират с издаване на документ, удостоверяващ плащането им. В съответствие с нормативната уредба ищецът не е включвал сумите в данъчната основа на своите фактури, а е документирал само заплатените суми чрез издаване на сметки за неустойки от билинговата си система. За счетоводни цели ищецът признава приходите от неустойки в момента на плащане от страна на клиента, като в счетоводството се отразява

кредитен оборот по сметка 7920000001 „Глоби и неустойки“, и съответно дебитен оборот по сметките от „група 50.“

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

С оглед твърденията изложени в исковата молба и заявления петитум съдът квалифицира предявения иск по чл.422, вр.с чл.124 ал.1, вр. с чл. 415, ал.1 от ГПК, вр. с чл. 288 ТЗ, вр. с чл. 79, ал.1, вр. с чл. 86 и чл.92 от ЗЗД от ЗЗД за признаване за установено по отношение на ответното дружество „Г.С. 73“ ЕООД, че същото дължи на ищеца „А.Б.“ ЕАД с ЕИК ***** по Договор за използване на електронни съобщителни услуги 504892571 от 25.08.2016г. с последващи подписани между страните Приложения и Анекси сума в общ размер 496.79 лева, представляваща месечни такси и потребление за изпълнение на услуги за периода 23.07.2018г. – 22.05.2019г., ведно със законната лихва за забава от датата на подаване на заявлението - 16.09.2021г. до окончателното изплащане на сумата; 76.50 лева - месечни вноски по Договор за закупуване на изплащане 504892571 за периода 23.12.2018г. - 22.02.2019 г., ведно със законната лихва за забава от датата на подаване на заявлението - 16.09.2021г. до окончателното изплащане на сумата и 760.00 лева - неустойка за неизпълнение на Договор 504892571, ведно със законната лихва за забава от датата на подаване на заявлението - 16.09.2021г. до окончателното изплащане на сумата, за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл.410 ГПК по ч.гр.д. № 578/2021 год. по описа на Районен съд-Елхово. Претендират се и направените в настоящото и в заповедното производство разноси на основание чл. 78 от ГПК.

Съдът преценил, че предявеният положителен установителен иск по чл.422, ал.1, вр.с чл.415 ал.1 от ГПК, е **процесуално допустим**, като е предявен в законоустановения едномесечен срок по общата относима за заповедите по чл.410 от ГПК, разпоредба на чл.415, ал.1 от ГПК и от лице, което има правен интерес от предявяване на иска, което се доказва и от приложеното ч.гр.д. № 578/2021г. по описа на ЕРС, по което има издадена срещу ответника Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК за процесната сума по този иск, срещу която Заповед длъжникът е възразил. Разгледан по същество искът е **изцяло основателен** по следните съображения:

В доклада си по делото, по който страните не са направили възражения, съдът е приел, че предвид представените писмени доказателства от ищеца и липсата на направени възражения от ответника в тази насока, не се нуждае от доказване обстоятелството, че страните са обвързани по силата на валидно сключен Договор № 504892571 от 25.08.2016г. за използване на електронни съобщителни услуги с подписани впоследствие Приложения № 1 и Анекси към него за активиране на нови тарифни планове, за включване на допълнителен пакет интернет на максимална

скорост, за подновяване на срока на действие на договора, както и от Договор от 25.04.2017г. за закупуване на изплащане на мобилен апарат за мобилен номер *****.

Нито с подаденото възражение в хода на заповедното производство, нито в хода на съдебното исково производство /липсва подаден отговор на исковата молба/, ответното дружество, чрез своя управител, е оспорило представените писмени доказателства и е поискало откриване на производство по оспорване истинността на процесните договори, приложения и анекси, поради което по делото не бе опровергана формалната им доказателствена сила и съдът приема, че същите, обективизиращи материалноправните отношения между страните, са подписани от представляващия ответното дружество, сочено като абонат и пораждат валидни облигационни правоотношения, създаващи права и задължения по тях.

Вследствие сключване на процесните договори, приложения и анекси за предоставяне на електронни съобщителни услуги и за покупка на мобилен апарат на изплащане, са възникнали облигационни правоотношения между страните, поради което отношенията между тях следва да се уредят с оглед разпоредбата на чл.79, ал.1 от ЗЗД, съгласно която ако длъжникът не изпълни точно задължението си, кредиторът има право да иска изпълнение заедно с обезщетение за забавата. Уважаването на иска за реално изпълнение предполага кумулативното наличие на три предпоставки: наличие на облигационно правоотношение, по силата на което да възниква задължение за изпълнение, пълно или частично неосъществяване на дължимия резултат от страна на длъжника и реалното изпълнение на облигационното задължение да е възможно.

По силата на сключения между страните Договор № 504892571 от 25.08.2016г. за използване на електронни съобщителни услуги с подписани впоследствие Приложения № 1 и Анекси към него за активиране на нови тарифни планове и подновяване срока на действие на договора, за включване на допълнителен пакет интернет на максимална скорост, за ищеца е възникнало задължение да предостави на ответното дружество електронни съобщителни услуги съгласно съответните стандарти и в съответствие с технологичните възможности на мрежите, съгласно Общи условия за взаимоотношенията между „А.Б.“ ЕАД и абонатите и потребителите на обществени мобилни наземни мрежи на „А.Б.“ ЕАД по стандарти GSM, UMTS и LTE /приложени по делото, наричани по-долу ОУ/ и приложенията, представляващи неразделна част от Договора.

По Договор от 25.04.2017г. за закупуване на изплащане на мобилен апарат „А.Б.“ ЕАД е прехвърлил на купувача – ответното дружество мобилен апарат, а „Г.С. 73“ ЕООД се е задължил да заплати стойността на полученият апарат и лихва в размер на 9.75 % върху продажната цена, с първоначална вноска от 25.50 лева и 23 месечни вноски по 25.50 лева всяка.

Съгласно чл.54.12 от ОУ, Договорът на абоната се счита за едностранно прекратен от страна на „А.Б.“ ЕАД в случай, че забавата на плащането на дължимите суми от абоната е продължила поведе от 124 дни. В случая първото неплатено задължение на ответното дружество е с падеж на 16.09.2018г. по фактура № 378264671 от 27.08.2018г. /за отчетен период 23.07. – 22.08.2018г. Следват неплатени задължения с падежи на 16.10.2018г. /фактура № 379866324, на 15.11.2018г. /фактура № 3814709278, на 16.12.2018г. /фактура № 383075040/, на 17.01.2019г. /фактура № 384713874/, на 14.02.2019г. /фактура № 386357187, на 14.02.2019г. по фактура № 386316830, на 18.03.2019г. /фактура № 387952424/, на 15.04.2019. /фактура № 389543981/, на 22.05.2019г. /фактура № 391513506/ и на 18.06.2019г. /фактура № 392896425/. Представените по делото заверени копия на фактури са писмени доказателства по смисъла на ГПК и възпроизвеждат дължимите по сключените договори суми, като не е необходимо тези фактури да са подписани, доколкото чрез същите не се установява основанието на вземането. Също така във всяка фактура е посочено името на съставителя и същите отговарят на всички изисквания на Закона за счетоводството като няма пречка да бъдат приети и ценени като доказателствено средство. Неполучаването на фактура не освобождава абонатите от задължението им за плащане на дължимите суми. В чл. 26.5 и чл. 26.6 от ОУ е предвидено, че „А.Б.“ предоставя на абоната 15 – дневен срок след издаването на фактурата за плащане на посочената в нея сума, като месечните сметки на абоната могат да бъдат оспорени пред „А.Б.“ в 6 – месечен срок след датата на издаване на фактурата или по общия ред, предвиден в действащото законодателство, но оспорването не освобождава абоната от задължението за плащане на дължимите суми. В Раздел VII от ОУ е посочено, че „А.Б.“ има право да получава в срок всички дължими от абоната суми за ползването на предоставените услуги.

Съдът намира, че ищцовото дружество е изпълнило задълженията си като е издало процесните фактури със съответните приложения към тях, които отразяват ползването на електронни съобщителни услуги от конкретни мобилни номера, предоставени на ответното дружество по подписани от него и ищцовото дружество Договори, Приложения и Анекси към договорите. От приложенията към фактурите се установяват извършените от потребителя разговори, данни, съобщения и други такси и услуги, посочени са уговорените между страните отстъпки по тарифен план, като е извършено необходимото приспадане от общия размер на начислените суми.

С оглед гореизложеното, съдът приема, че цитираните фактури и приложенията към същите, установяват доставянето на изброените в тях по видове услуги и по мобилни номера, ползвани от ответното дружество. Ищцовото дружество е остойностило предоставените услуги и определените от него като дължими суми е следвало да бъдат заплатени от ответното дружество до 15 дни от издаването на всяка от месечните фактури, и то независимо от това дали тези фактури са били получени,

съгласно уговореното между страните.

Ответникът, чиято е доказателствената тежест, не ангажира доказателства за изпълнение на задълженията си за заплащане на претендираните по делото абонаментни такси, месечни вноски за предоставено устройство и потребени услуги.

Видно от приложените по делото общо 11 броя фактури, ищцовото дружество е издало в периода от 27.08.2018г. до 29.05.2019г. съгласно т.26.4 от ОУ месечни фактури на името на ответното дружество за предоставени услуги, дължими абонаментни такси в общ размер на 545.13 лева. Видно от заключението на вещото лице Св.Д. претендираната от ищеца сума в размер на 496.79 лева по тези 11 фактури не е била заплатена от ответното дружество. Направеното от „Г.С. 73“ ЕООД възражение, че сумите по издадената Заповед за изпълнение по ч.гр.д. № 578/2021г. на ЕРС въз основа на посочените от ищеца 11 фактури, са платени, не се доказва. Напротив, от заключението на вещото лице се установи, че всички извършени плащания от ответника, вкл. и в рамките на процесния период от 23.07.2018г. до 22.05.2019г. са извършени за задължения, предхождащи тези за исковия период.

Направеното друго възражение от ответното дружество, че не дължи сумите, тъй като през 2017г. е преустановило своята търговска дейност, също не се възприема от съда. Действително от извършените от вещото лице справки и направените в представеното заключение изводи е видно, че „Г.С. 73“ ЕООД не упражнява търговска дейност от м. август 2017г., като едва на 28.03.2019г. е подадена декларация, че на основание чл. 38, ал.9 от ЗС през 2017г. дружеството не е осъществявало дейност и на 19.07.2019г. дружеството е deregистрирано по ЗДДС. Обстоятелството, че дружеството не е упражнявало търговска дейност не го освобождава от задължението да заплаща по редовно възникнали облигационни правоотношение с ищцовото дружество ползването на електронни съобщителни услуги, абонаментни такси и месечни вноски за получено мобилно устройство. Дори напротив, именно в периода, за които се сочи, че ответното дружество е преустановило своята търговска дейност, неговия управител и представляващ е подписвал множество Приложения и Анекси /от 19.01.2018г./ към Договор 504892571 от 25.08.2016г. за подновяване срока на действието му за два мобилни номера, активиране на нови тарифни планове, за включване на допълнителен пакет интернет на максимална скорост за два мобилни номера, както и Договор от 25.04.2017г. за закупуване на изплащане на мобилен апарат. От заключението на вещото лице също се установи, че в процесния период ответното дружество е извършвало плащания към ищцовото дружество, т.е. не е преустановило всички плащания към ищеца, но не е заплатил сумите по издадените процесни 11 фактури в общ размер на 496.79 лева за месечни такси и потребление за изпълнение на услуги и 76.50 лева за три месечни вноски по договор за закупуване на изплащане. С оглед на изложеното съдът намира, че е налице виновно неизпълнение на договорно задължение

от страна на ответното дружество и че исковата претенция в тази част е напълно основателна и доказана и като такава следва да се уважи за тези суми, като се приеме за установено, че вземането, за което е издадена Заповед за изпълнение по реда на чл.410 от ГПК за сумите от 496.79 и 76.50 лева е доказано по своето основание и размер.

По отношение на ищцовата претенция за установяване съществуването на вземането на ищеца за неустойка по Договора между страните, съдът приема следното:

В случая, както се посочи и по-горе, забавата в плащането е повече от 124 дни /първото забавено плащане е с падеж на 16.09.2018г., като следват неплатени задължения с падежи на 16.10.2018г., на 16.12.2018г., на 17.01.2019г., на 14.02.2019г., на 18.03.2019г., на 15.04.2019г., на 22.05.2019г. и на 18.06.2019г./ и на това основание и съгласно т. 54.12 от ОУ Договора между страните е бил едностранно прекратен от „А.Б.“ ЕАД като за всеки от двата мобилни номера, ползвани от ответника, това обстоятелство е настъпило на различна дата, видно от заключението на вещото лице и отразяването на прекратяването в системата на ищцовото дружество както следва: за номер за номер 882949242 - на 25.01.2019г. /с крайна дата на договор на 22.01.2020г./ и за номер 889949242 - на 17.05.2019г. /с крайна дата на договор на 20.01.2020г./.

Съгласно т.5.3.1 от двете подписани между страните на 19.01.2018г. Допълнителни приложения към Приложение № 1 и т.3.5 от двата Анекса от 19.01.2018г. за удължаване срока на действие на договора по отношение на мобилни номера ***** и ***** – за ел.услуги и за допълнителен пакет интернет на макс.скорост, при прекратяване на договора по желание/вина на абоната, последният дължи неустойка за неизпълнение и неспазен срок на действие, уговорена в Приложенията за активиране на всяка отделна мобилна услуга/пакет от услуги, за които срокът на действие не е изтекъл. На ответника са били начислени неустойки в общ размер на 760.00 лв., формиран както следва:

за предсрочно прекратяване по партида 107523475 - за мобилен номер 882949242, за който срока на действието му е бил продължен с Анекс от 19.01.2018г. за нови 24 месеца с месечна такса 30.00 лева и е включено с допълнително приложение допълнителен пакет 5 GB интернет на максимална скорост с месечна такса 10.00 лева, за времето от 25.01.2019г., когато е прекратен договора за този моб.номер до 22.01.2020г., когато изтича срока на действието му съгласно Анекса от 19.01.2018г., са начислени 11 броя месечни такси по 30.00 лева и 11 бр. такси за допълнителен пакет интернет по 10.00 лева – общо 440.00 лева, като е съставена сметка № 569768546 от 25.01.2019г. и

за предсрочно прекратяване по партида 107981655 - за мобилен номер 889949242, за който срока на действието му е бил продължен с Анекс от 19.01.2018г. за нови 24 месеца с месечна такса 30.00 лева и е включено с допълнително приложение допълнителен пакет 5 GB интернет на максимална скорост с месечна такса 10.00 лева,

за времето от 17.05.2019г., когато е прекратен договора за този моб.номер до 21.01.2020г., когато изтича срока на действието му съгласно Анекса от 19.01.2018г., са начислени 8 броя месечни такси по 30.00 лева и 8 бр. такси за допълнителен пакет интернет по 10.00 лева – общо 320.00 лева, като е съставена сметка № 550575415 от 17.05.2019г

С разпоредбата на [чл.92, ал.1 от ЗЗД](#) е предвидена възможност страните да обезпечат изпълнението на поетите с договора задължения, като предвидят неустойка, която да послужи за обезщетяване на претърпените от евентуално неизпълнение вреди, без да е нужно същите да се доказват. Задължението за неустойка става изискуемо от момента на осъществяване на съответния вид неизпълнение, за което е уговорена. В подписаните от страните Приложения и Анекси към договора е предвидено, че в случай, че абонатът наруши задълженията си, произтичащи от допълнителното Приложение, Договора, Приложение 1 или ОУ, в т.ч., ако по негово искане или вина достъпът до мрежата бъде спрял или договорът по отношение на услугата по допълнителното Приложение бъде прекратен в рамките на определения срок на ползване, Операторът има право да получи неустойка в размер на всички стандартни месечни абонаментни такси, дължими за абонамента, за който договорът се прекратява, по техния стандартен размер, без отстъпка, до изтичане на съответния срок на ползване.

Изложеното по-горе за неизпълнение на задължението на ответника да заплати сумите по процесните 11 фактури е довело до едностранно прекратяване на договора от ищцовото дружество. Това неизпълнение е довело до настъпване изискуемостта на вторичното, акцесорно задължение за неустойка, което е валидно поето от ответното дружество, осъществили са се елементите от фактическия състав по възникване на отговорността за неточно във времево отношение изпълнение и това неизпълнение, довело до прекратяване на договора, се покрива от неустоечната клауза. Ето защо, следва да се присъди сумата от 760.00 лв., представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договора поради неизпълнение на задължение от страна на отв.дружество.

Съдът не намира, че в случая е налице неравноправна клауза в подписаните между страните Допълнителни приложения и анекси към Договора, която да противоречи на закона и добрите нрави. Разпоредбата на чл. 26, ал.1, пр.3 от ЗЗД намира приложение и при търговските сделки, съгласно препращащата норма начл. 288 от ТЗ, като в цитираната норма не е дефинирано понятието „добри нрави", но тъй като законодателят е придал правно значение на нарушаването им, приравнявайки го по последици с нарушение на закона, вложеният в това понятие смисъл следва да се тълкува, че в посочената категория попадат само онези наложени се правила и норми, които бранят правила, принципи и права и ценности, които са общи за всички правни

субекти и тяхното зачитане е в интерес на обществените отношения като цяло, а не само на интереса на някоя от договарящите страни. Такива са: принципите на справедливостта, на добросъвестността в гражданските и търговските взаимоотношения, както и на предотвратяване на несправедливо облагодетелстване, намерили израз в отделни правни норми /чл. 20 ЗЗД, чл. 289, чл. 302 и чл. 307 ТЗ и др./

В тази връзка, въпросът за накърняването на добрите нрави по отношение на уговорена неустойка следва да бъде решен чрез комплексна преценка не само на съдържанието на договорната клауза, но и при отчитане на други фактори, като свободата на договаряне, равнопоставеността между страните, функциите на неустойката, както и възможността неизправният длъжник сам да ограничи размера на неизпълнението, за да не се превърне неустойката в средство за неоснователно обогатяване. При преценка на съдържанието на уговорката по чл.5.3.1 от двете Допълнителни приложения към Приложение № 1 към Договора и т.3.5 от двата Анекса към договора, след анализ на част от горните параметри, съдът намира че формирането на неустойката като размер на всички стандартни месечни абонаментни такси, дължими за абонамента, за който договорът се прекратява, по техния стандартен размер, без отстъпка, до изтичане на съответния срок на ползване, не може да обоснове нищожност поради накърняване на добрите нрави. Още повече, че предвидената неустойка съставлява санкция за това, че ответното дружество не е изпълнило задължението си по договора и на това основание договора е бил прекратен. На Абоната е предоставена възможност съгласно чл. 52 от ОУ, освен при системно нарушение на ОУ от страна на абоната, последният да може едностранно да прекрати действието на договора за услуги в рамките на първоначалния му срок с едномесечно писмено предизвестие до „А1България“ ЕАД, т.е. в случая не би могло да се твърди, че е налице неравнопоставеност на страните относно едностранното прекратяване на договора. Направеното от ответното дружество възражение, че е изправна страна по Договора и че е платило всички задължения, не се възприе от съда и бе обсъдено по-горе, поради което не следва отново да се излагат мотиви за това. Другото направено в с.з. от ответника възражение, че тъй като от 2017 г. не осъществява търговска дейност, то той не води счетоводство и не дължи суми на ищцовото дружество, също не бе възприето от съда. Ответникът е имал възможност да прекрати действието на сключените с ищеца договори и с това сам да ограничи размера на неизпълнението, но той не само не е сторил това, а след прекратяването на търговската дейност на ответното дружество през 2017г., на 19.01.2018г. са подписани двете Допълнителни приложения и двата Анекса за удължаване срока на действие на договора – за мобилен номер 882949242 до 23.01.2020г. и за номер 889949242 - до 21.01.2020г. и е включил допълнителен пакет за 5 GB интернет на макс. скорост за срок от 24 месеца за всеки от двата посочени мобилни номера, като не е заплатил месечните такси за ползваните от него услуги по издадените от ищеца в процесния период 11 фактури -

предмет на исковата претенция.

В настоящото съдебното производство ответникът не се е позовал на някоя от хипотезите, свързани с намаляването на неустойката по смисъла на чл. 92, ал.2 от ЗЗД, поради което е недопустимо съдът по своя преценка да приема, че размерът на неустойката е прекомерно голям и единствено на това основание да редуцира този размер. Доказателствената тежест за установяване елементите от фактическия състав, при наличието на които е допустимо намаляване по искане на длъжника - ответник в производството, е именно на ответника. Освен това, в случая и ищецът е търговец, и ответникът е ЮЛ – търговец и в тези случаи е невъзможно да се намали неустойката с оглед разпоредбата на чл. 309 от ТЗ. С оглед на изложеното съдът намира, че и сумата от 760.00 лева за неустойка е дължима от ответното дружество.

Като основателно и в съответствие с разпоредбата на чл. 86 от ЗЗД следва да се уважи и искането на ищеца ответното дружество да заплати и законна лихва върху дължимите суми, считано от подаването на заявлението по чл. 410 от ГПК в съда – на 16.09.2021г. до окончателното им плащане, тъй като се касае за неизпълнение на парично задължение.

По отношение на разноските в заповедното производство:

Съгласно т.12 от Тълкувателно решение № 4/2013 год. от 18.06.2014 год. на Общото събрание на гражданска и търговска колегии на ВКС, съдът в исковото производство се произнася с осъдителен диспозитив по дължимостта на разноските в заповедното производство, включително и когато не изменя разноските по издадената заповед за изпълнение. Принудителното събиране на разноските се извършва въз основа на издаден след влизане в сила на решението по установителен иск, изпълнителен лист по реда на чл.404, т.1 от ГПК от съда в исковото производство. Предвид на това, ответното дружество „Г.С. 73“ ЕООД следва да бъде осъдено да заплати на „А.Б.“ ЕАД с оглед уважането на ищцовите претенции сумата от 326.67 лева разноски в заповедното производство, включващи 26.67 лева - заплатена държавна такса и 300.00 лева адвокатско възнаграждение.

По отношение на разноските в настоящото производство:

Ищецът по делото е направил разноски в общ размер на 723.33 лева, от които 123.33 лева заплатена държавна такса и 600.00 лева – платено възнаграждение за две вещи лица. При изхода на делото – уважаване изцяло на иска ответното дружество следва да бъде осъдено да заплати на ищеца на основание чл. 78, ал.1 от ГПК и направените по настоящото дело разноски в общ размер на 723.33 лева, каквото надлежно искане е направено и с оглед на представените доказателствата за направени такива разходи.

Водим от изложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на осн. чл.422, вр.с чл.124 ал.1, вр. с чл. 415, ал.1 от ГПК, вр. с чл. 288 ТЗ, вр. с чл. 79, ал.1, вр. с чл. 86 и чл.92 от ЗЗД от ЗЗД, че „Г.С. 73“ ЕООД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: с. Бояново, община Елхово, област Ямбол, п.к. 8934, ул. „Г.Д.“ бл. 53, ет. 3, ап. 7, представлявано от управителя Д. Д. Ж., **ДЪЛЖИ** на „А.Б.“ ЕАД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Илинден“ ул. „Кукуш“, № 1, община Столична, представлявано заедно от А.В.Д. – Главен изпълнителен директор и М.М. – Изпълнителен директор, действащи чрез пълномощници - адв. И.Й. и адв.Л.Ж.Р., преупълномощени от „ФИ“ ЕООД с ЕИК 114672475, представлявано от П.Д.М., със съдебен адрес в гр. София, 1000, ул. „Цар К.“, № 6, хотел Рила, офис 411, по Договор за използване на електронни съобщителни услуги 504892571 от 25.08.2016г. с последващи подписани между страните Приложения и Анекси, сума в общ размер **496.79 лева**, представляваща месечни такси и потребление за изпълнение на услуги за периода 23.07.2018г. – 22.05.2019г., ведно със **законната лихва** за забава от датата на подаване на заявлението - 16.09.2021г. до окончателното изплащане на сумата; **76.50 лева** - месечни вноски по Договор за закупуване на изплащане 504892571 за периода 23.12.2018г. - 22.02.2019 г., ведно със **законната лихва** за забава от датата на подаване на заявлението - 16.09.2021г. до окончателното изплащане на сумата и **760.00 лева** - неустойка за неизпълнение на Договор 504892571, ведно със **законната лихва за забава** от датата на подаване на заявлението - 16.09.2021г. до окончателното изплащане на сумата, за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл.410 ГПК по ч.гр.д. № 578/2021 год. по описа на Районен съд-Елхово.

ОСЪЖДА „Г.С. 73“ ЕООД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: с. Бояново, община Елхово, област Ямбол, п.к. 8934, ул. „Г.Д.“ бл. 53, ет. 3, ап. 7, представлявано от управителя Д. Д. Ж., **ДА ЗАПЛАТИ** на „А.Б.“ ЕАД, с ЕИК *****, направените в заповедното производство разноски в размер на **326.67 лева**, включващи 26.67 лева заплатена държавна такса и 300.00 лева адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА „Г.С. 73“ ЕООД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: с. Бояново, община Елхово, област Ямбол, п.к. 8934, ул. „Г.Д.“ бл. 53, ет. 3, ап. 7, представлявано от управителя Д. Д. Ж., **ДА ЗАПЛАТИ** на „А.Б.“ ЕАД, с ЕИК *****, направените по настоящото дело **разноски** в общ размер на **723.33 лева**, от които 123.33 лева заплатена държавна такса и 600.00 лева – платено възнаграждение за две вещи лица.

РЕШЕНИЕТО подлежи на **въззивно обжалване** пред Ямболски окръжен съд

чрез Елховски районен съд **в двуседмичен срок от връчването му на страните.**

ПРЕПИСИ от решението да се връчат на страните.

След влизане в сила на решението, заверен препис от него **да се приложи** по ч.гр.д.№ 578/2021 г. по описа на ЕРС.

Съдия при Районен съд – Елхово: _____